

(The Bells)

I.

Halld a sok száncsengettyűst –
Hangezüst!
Jóslatára víg világba bong a harangüst!
Aztán csengve-bongva csengik,
Jég csepeg lég-éjjen!
Míg sok csillag átfénylik
Minden égen, feltűnik
Kristály-örömében;
Tart idő-idő,
Rúna fajta rímelő,
Búgja hangja gingalangja zengi sok harang
Hangja bongja bim-bam,
Bim-bam bong –
Összecseng és bongva pendül sok harang!

II.

Halld, lágyan szól nászharang,
Aranyhang!
Jóslatára összecseng a szép világharang!
Balzsam éje lég ölen
Csengettyűz a gyönyörén!
Csörgi csöngve folyt-aranya
Énekén,
S cseppfolyós dalán úszva
Gerle hallgat gúnyt vidulva
Holdzenén!
Óh, a visszhang mély ölen
Zengzetes mit önt ki széles hangívén!
Öble bong!
Hogy bolyong
A jövőben! s mit el-gong

Mámorán öröm sikong,
Himbálódva csöngetőzve
Sok giling-galang,
Bim-bam bim-bam-hang,
Nászharang -
És e rímmel összezseng a szívharang!

III.

Halld, zúg hangos vészharang –
Bronzharang!
Azt, mit mendemonda mond az zajharang!
Fülbe éjjel riad hangja
a félelmét kikongatja !
Sok-sok rémület kizsong,
Rí-bong, sír-bong, kínba kong
Dalba bong,
Esdve hangja ordítózza tűzbe, nincsen irgalom,
Féleszüen leckéztetve őrijöng süket láng-halom,
Ugrik fentre, fentre, fentre,
Vágya üzve reményt egyre,
És az elszánt kísérletet
Most elkezdí vagy sosem
A sápadt-arcú hold falán.
Óh, a bim-bam bong!
Milyen mese rémet mond!
Rémtalány!
Mind csak ütve cseng-üvölt!
Mily borzasztó, mit kitölt
Rángatózva csápja, lég kebelbe hány!
Füllel érzi mégis ő
Reszketése,
Fémbeszéde,
Hogy a vész apad vagy nő;
Hallja tisztán bongja hang,
Csörömpölve
És pörölve,
Hogyha vész nő, vagy ha pang,
Áradóan és apadva mérge sok harangba kong –
Többje zsong –
Fölvisongva gíngalangja kong,
Mind zsibong –

És a lármahang sok érc harangja bong!

IV.

Hallja, száll a dézsmahang –
Vasharang!
Mit világa ünnepnek hisz gyászos gingalang!
Csendes néma éjjelen
Felreszket a félelem
Mélábúsan átkozódva hangja szétterül!
Minden hang mi lebeg ott
Torkába rozsdásodott:
Nyög belül.
És a népek – oh, a népek –
A toronyban éldegélnek
Egyedül.
És ki dézsmál, elcsen, rabol,
Tompá unott hangja nő,
Lelke körül dicsfény ragyog –
Ilyen ember szíve kő –
Se nem férfi, se nem nő –
Se nem állat, se nem ember –
Vészmadár csak ő:
És e király hangja bong,
Etyepetyézik, zсібong,
Zsong.
Hálaének harangjáték!
Így a begye egyre nő
Hálaének harangjáték!
Óbégatva táncol ő;
Tart idő, idő, ide
Fajtája Rúna ríme,

Hálaének harangjáték
Harangvég!
Tart idő, idő, ide
Fajtája Rúna ríme,
Doboló harang szíve –
Bim-bam harangok –
Zokogó hang harangok;

Tart idő, idő, idő,
Lélekharang hangtemető,
Boldog Rúna rímcsengő,
Körbejáró jajharang –
Kínhang, vészharang:
Dézsma, dézsma bong a hang,
Gingalang, gingalang –
Végharang –
Döngi, nyögi, nyöszörögve sok harang.

Fordította: Németh Dezső